

„Живимо од продаје млека, тако да гладни нисмо. Волимо то да радимо, како Ненад и ја, тако и деца. Он, наравно, често иде и у падницу. Јако је вредан, чак и за неки мањи динар увек иде да би паша деца имала. На социјалну помоћ и деџији додаток немамо права јер имамо регистровано пољопривредно газдинство и прелазимо неки цензус, без обзира што имамо шесторо деце и што је кућа таква каква је. Можда бисмо добили помоћ да седимо скрштених руку”, говорила је тада млада мама Весна, која са својих 26 година већ има шесторо деце.

Хуманитарна организација Срби за Србе позвала је тада све донаторе да помогну овој породици и сазидају им нови дом. И ево, нова кућа је ту.

„Добили смо прелепу кућу, довољно велику за децу и нас, много је сада

лепше и боље, сигурније, кућа је толико лепа да представља сан мојих снова”, прича данас мама Весна. Кућа поседује централно грејање, уређено купатило, неколико великих соба са довољно простора за свако дете. „За децу постоје собе за учење, ја

Добили смо прелепу кућу, толико лепу да представља сан мојих снова – каже пресрећна Весна Тот Докић, која је са својим супругом и шесторо деце до недавно живела у условима недостојним човека о чему је „Илустрована“ и писала пре четири месеца. Захваљујући добрим људима и ХО Срби за Србе, ова породица из Мокрина сада има нови дом

Пише С. Лазаревић
Фотографије ХО Срби за Србе и архива

Њих осморо су некада живели у врло лошим условима, а сада им је на располагању велико двориште са два објекта од 200 квадратних метара и просторијама за стоку и механизацију.

И „Илустрована Политика“ је 2. априла ове године пренела причу о томе како Дуња (2), Михајло (1), Андријана

и Марко (5), Снежана (7) и Милош (8), иначе преслатки и врло лепо васпитани малишани, проводе своје детињство у старој кући пуној пукотина, где су сви спавали, заједно са родитељима, у једној јединој соби. Купатило нису имали, али је мама Весна сваки дан грејала воду на шпорету и купала их у кориту, јер, како је рекла, око хигијене нема компромиса.

имам кухињу да могу на миру да им кувам, имају где да ручају... дакле кућа је заиста прелена”, пресрећна је домаћица.

У плану је да набаве још стоке, да унапреде ратарску производњу, да улажу у механизацију, а све како би испунили обећано – да својој деци обезбеде пристojно одрастање, какво и заслужују. ■